

som man ikke kan kalde barbarisk, thi det vil vistnok erindres af de ærede Medlemmer her, at der endog i vore hellige Skrifter er en Opfordring til ikke at give Tøbe til dem, der ikke ville arbejde. Jeg skulde derfor med den største Sindssro see paa de Lidelser, som en saadan Person vilde udstaae ved at sulte, indtil han vilde beqvemme sig til at arbejde, og jeg troer saaledes, som sagt, at Pryglestraffen i saa Tilfælde vilde være aldeles overflødig.

J. N. Hansen: Den Betænkelse, jeg havde ved det foreliggende Lovudkast, er bleven meget bestrækt ved hvad der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), og den er i visse Punkter bleven end hyderligere forstærket ved hvad der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein). Min Betænkelse hidrører nemlig fra den Myn- dighed, der tillægges Politivrighederne til selv udelukkende efter de forskjellige For skrifter i § 2 at afgjøre, hvorvidt en Person skal ansees som Løsgænger, og derefter give ham Tilhold, navnlig til at møde hos Politimesteren, — og naar det af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds er udtalt, at han kjen- der mangfoldige Tilfælde, hvor Politivrig- hederne paa ulovlig Maade have behandlet Folk som Løsgængere, saa har det forstærket min Frygt for den Magt, som det her til- sigtes at give Politivrighederne. Det skulde meget glæde mig, om der maatte findes en eller anden Udvei, der noget kunde sikke de Paagjældende imod vilkaarlig Behandling. Efter hvad der er oplyst, have Politivrighederne jo hid- til saa at sige havt Hals og Haand over Løs- gængere, og hvor — hvad jo som oftest er Til- fældet — Politimyndigheden ligger hos en en- kelt Mand, er det meget farligt for de her om- handlede Personer, der jo i Reglen ikke selv ere istand til at forsvare sig og ogsaa mangle det fornødne Forsvar fra anden Side. Jeg tør ikke driste mig til bestemt at foreslaae noget Mid- del for at sikke de Paagjældende i saa Henseende, men jeg skal dog nævne, hvad jeg har tænkt mig, og henstille til den ærede Jus- titsminister og de Herrer Jurister i Thinget, om der maatte være Noget deri. I Grundlovens

§ 85 er det bestemt, at Jugen kan holdes ar- vesteret udover 24 Timer, medmindre der bli- ver affagt en af Grunde ledsaget Kjendelse der- for, hvilken Kjendelse kan indankes for en høiere Ret; dog bliver Kjendelsen staaende ved Magt, indtil den bliver underkendt af en høiere Ret; det forekommer mig, at noget Lignende kunde indføres her. Det er foreskrevet i Udkastet, at det omtalte Tilhold af Politivrigheden skal tilføres Politiprotokollen med udtrykkelig Til- kjendegivelse af, hvilket Strafanvar der er forbun- det med dets Overtrædelse; naar dette blev for- andret derhen, at Politivrigheden kun kan tage Bestemmelse om Tilholdet ved en med Grunde ledsaget Kjendelse, der vel er appellabel, men som dog bliver staaende ved Magt, indtil den bliver underkendt af en høiere Ret, saa fore- kommer det mig, at der var en Sikkerhed for de Paagjældende, som ikke findes efter Lovud- kastet, saaledes som det er affattet, og naar ikke absolute Forhindringer efter det juridiske Be- greb, hvad jeg ikke ret forstaaer at bedømme, skulde stille sig i veien derfor, saa vilde jeg an- see det for et stort Fremskridt, om noget Saa- dant kunde blive optaget i Lovudkastet. De forskjellige juridiske Spørgsmaal, der ere vex- lede mellem de ærede nævnte Folkethingsmænd, skal jeg ikke driste mig til afgjøre; det forekommer mig, at de vare noget mi- nutiøse, saaledes f. Ex., om man i visse Gjentagelsestilfælde kan idømme en Mand For- bebringshuusarbejde paa Livstid eller paa 128 Aar; Forskjellen derimellem er meget fin. Det andet Punkt, jeg vilde gjøre opmærksom paa, er med Hensyn til Betleri. Det forekommer mig, og jeg skal lægge til, at jeg nærmest gaar ud fra Forholdet paa Landet, men dog ogsaa kjen- der Noget til Forholdet i Byerne, at Sta- ten ligeoverfor Betleriet burde stille sig paa et mildere Standpunkt, end den gjør ogsaa i det forelagte Lovudkast; det forekommer mig, at man enten, som udtalt af en foregaaende Ta- ler, kunde vente, indtil der blev klaget derover af den, til hvem den Paagjældende havde henvendt sig for at bede om Noget, eller indtil der blev anket over Betleri af det Sognefor- standerskab eller den Borgerrepræsentation, i hvis Commune det var foregaaet. Jeg troer, at der oftere vil forekomme Tilfælde, hvor